

Legem esse summam Dei Rationem, seu ipsam Dei imperandi probibendique Sapientiam: Hanc Legem neque hominum ingeniis excogitatam, neque scitum aliquod populorum esse, sed aeternum quiddam, quod universum mundum regeret: Adeoque principem illam Legem & ultimam, mentem esse omnia cogentis & vetantis Dei.

Ex hac Lege illam alteram, quæ humano generi data est, recte laudari: Nam Dei prudentiam insitam esse in naturâ, & hanc ipsam esse naturæ humanæ vim & potentiam, mentem, rationem, legem, juris. & injuriæ regulam.

Dici ergò non posse, Legem naturæ tum denique coepisse esse Legem, quando a Sapiente scripta est. Semper enim fuisse legem hanc, & illam non solius Sapientis, sed summi Iovis voluntatem esse, quæ seculis omnibus ante nata sit, quam scripta Lex ulla, aut omninò civitas constituta sit.

Non aliam esse hanc legem Romæ, aliam Athenis, aliam nunc, aliam posthac, sed apud omnes gentes & omni tempore unam esse & sempiternam: Et huic Legi nihil abrogari, nihil derogari posse.

Neque verò aut per Senatum aut per populum solvi hæc Lege quengquam posse: Eum verò, qui parère recusat, ipsum se fugere, & naturam hominis aspernari.

Deni-

